

Timișoara – 16 decembrie 2007, ora 10

Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Este un mare privilegiu să fim adunați în Numele Lui, să respectăm Cuvântul Lui cel sfânt. În această dimineață milioane de oameni sunt adunați în diferite biserici și denominații din toate țările. Dar Domnul nostru spune în Ioan 4: „cine se închină Lui [Dumnezeu], trebuie să I se închine în duh și în adevăr”. Domnul nostru spune în Marcu 7:7: „*Degeaba Mă cinstesc (se închină – lb. engleză) ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești*”. Deci, Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. Noi trebuie să fim în Cuvânt ca să fim în Adevăr. Trebuie să fim în Duhul Sfânt pentru că fiecare Cuvânt vine de la Duhul Sfânt, prin inspirație.

Și în dimineața aceasta am salutări pentru toți, în special de la prietenii voștri: fratele Auner, frații Hans și Hermann și de la restul pe care îi știm. De asemenea și fratele Miro ne salută din Bratislava. Noi suntem în legătură cu toți credincioșii autentici din fiecare țară. Sunt multe teme despre care am putea vorbi în dimineața aceasta.

Dacă ne uităm la ce se întâmplă pe tărâm politic, vedem profeția biblică împlinită. Prorocul Daniel a vorbit despre cele patru împărății mondiale, dar el n-a fost interesat de primele trei. El a întrebat doar despre a patra împărăție (Daniel 2; Daniel 7) și a spus că aceasta, a patra împărăție, va călca în picioare întregul pământ.

Acum 50 de ani au fost semnate tratatele romane de către reprezentanții Franței, Italiei și Germaniei, în 25 martie 1957. Acest mare eveniment a fost sărbătorit deja și chiar de curând s-a semnat Constituția Europeană de către toți cei 27 de reprezentanți ai celor 27 de țări, care formează baza acestei Uniuni Europene. Venind pe drum, fratele Daniel mi-a spus că semnarea a avut loc într-o mănăstire. Într-o mănăstire! Astfel noi înțelegem unde este, de fapt, capul.

Îmi aduc aminte când am citit despre cele 12 stele de pe steagul Europei... Acest steag a fost făcut datorită Cuvântului din Apocalipsa 12 și nu eu spun acest lucru, ci aceasta este istorie. Pentru că biserica romano-catolică crede că în Apocalipsa 12 este vorba despre Maria, ea fiind femeia cu cele 12 stele deasupra capului. Așa că, un preot din Belgia este responsabil pentru acest steag cu 12 stele. În felul acesta, prin acest steag cu 12 stele, Europa este dedicată Mariei.

Preaiubiților, multe lucruri ar putea fi spuse în această privință. Dar noi înțelegem că acesta nu e doar timpul de sfârșit, ci este sfârșitul timpului de sfârșit. Din 21 decembrie va fi într-adevăr o Europă unită. Nu se va mai face controlul pașapoartelor. Poți să mergi din nordul îndepărtat până în cel mai sudic punct, nu va mai fi nevoie de pașaport, vei merge doar de colo-colo în cadrul acestei Comunități Europene. Pe de o parte este foarte bine. Pentru că eu îmi aduc aminte de vremea când așteptam la graniță, ca să intrăm în țările est-europene. Dar în

același timp înțelegem cum se împlinește profeția biblică și cum intrăm în această fază de sfârșit.

Mi-am adus aminte de Luca 21:28: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”. Apoi, când privim la Israel, inima noastră este sfâșiată. Dacă citim în Ioel 3, în special la v. 2, toate neamurile vor fi adunate împotriva Ierusalimului, în valea lui Iosafat, cu un singur scop. Pentru un singur scop Dumnezeu va judeca toate națiunile: pentru că au împrăștiat pe poporul lui Dumnezeu în toate națiunile și pentru că i-au împărțit țara. Este scris aici: Ioel 3, în special partea a doua a v. 2: „*...pentru Israel, moștenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărțind între ele țara Mea*”. Dumnezeu îi va judeca pentru acest lucru.

Începând cu anul 1964, am fost aproape în fiecare an în Israel. Pe vremea aceea nu era încă o țară înfloritoare. Dar începând cu acel timp, Dumnezeu a dat ploaie timpurie și ploaie târzie. Ei au putut să însămânțeze, iar apoi să strângă și recolta. Acum este o țară minunată și profeția biblică s-a împlinit. Isaia 14:1, Ezechiel 36:24, Amos 5. Oriunde te uiți în Biblie, până la Luca 21:24, Israelul va fi risipit printre neamuri și Ierusalimul va fi călcat în picioare de către neamuri până când se va încheia timpul neamurilor. Anul viitor se împlinesc 60 de ani de când ei au devenit o națiune, în anul 1948. Și, din nou, Domnul nostru spune: „...când veți vedea smochinul revenind la viață, atunci voi știți...” Voi nu ghiciți, ci știți! O știți din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, Vechiul și Noul Testament. Voi știți că timpul este aproape și că venirea Domnului este aproape. Și acesta este timpul nostru, este timpul chemării afară, este timpul pregătirii.

Știți, că în Vechiul Testament, în 2 Samuel 7:14 ni se spune despre Isus Hristos, Fiul Lui Dumnezeu: „*Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu*”. Dar în 2 Corinteni 6 de la v. 14 până la sfârșit, ni se spune de către Dumnezeu Însuși: „*Eu vă voi fi Tată*” - plural - și „*Eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi fiii Mei*” - plural. Singular în Vechiul Testament, plural în Noul Testament. Pentru că în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, noi am fost reasezați ca fii și fiice ale lui Dumnezeu prin răscumpărarea care a avut loc pe crucea de la Golgota.

Praiubiții mei în Domnul, Dumnezeu a făcut o măreață lucrare de răscumpărare. Dar acum, pentru noi, mesajul acestui ceas este ultima chemare. Și eu vă spun că, dacă noi nu dăm atenție acestui ultim mesaj vom rata ținta pentru totdeauna. Domnul nostru spune și astăzi: „*Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine*”; și tot El spune: „dacă Eu vă trimit un proroc și voi primiți acel proroc veți primi răsplata acelui proroc”. Eu, de mai mult nici nu am nevoie. Vă puteți imagina, voi care stați aici astăzi, voi veți fi răsplătiți la fel ca și prorocul, pentru că ați primit pe acel proroc. Și mai ales dacă este un proroc făgăduit, ar fi bine să luați în serios acest lucru. Dumnezeu nu se

joacă cu timpul vostru sau cu timpul meu. Dacă Dumnezeu dă o făgăduință: „Vă voi trimite pe prorocul Ilie...”

Dar, doar pentru informarea voastră, Biblia spune că el va veni înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului. Nu este scris că el va veni înaintea zilei minunate a mântuirii, ci înaintea zilei celei mari a Domnului. Și în cartea prorocului Ioel citim că, înainte să vină ziua aceea, soarele se va transforma în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare. Dar aici este marea problemă: evreii nu au înțeles acest lucru. Chiar până în ziua de azi, ei așteaptă să vină Ilie. Ei nu așteaptă pe cei doi profeți, ci așteaptă un proroc. Întotdeauna când sărbătoresc Paștele, ei au un scaun special care este liber. În caz că vine Ilie, acela va fi scaunul lui. Este atât de important să citești Scriptura cu exactitate.

Dacă știți cum s-a ridicat Islamul, despre Mohamed... Știți în ce a constat marea problemă? El i-a cunoscut pe creștini și i-a cunoscut și pe evrei. Dar el nu știa nici să scrie și nici să citească. El i-a ascultat pe creștinii trinitari și i-a ascultat și pe evreii din Iatrib. Știți, el nu a putut crede că Dumnezeu are un Fiu în ceruri. Mohamed a spus: „Așa ceva este imposibil! Așa că eu nu pot primi religia creștină”. Dar ceva i-a atras atenția într-un mod deosebit: evreii spuneau: „Noi așteptăm să vină Ilie înaintea venirii zilei Domnului”. Apoi a venit ziua când Mohamed le-a spus evreilor: „Eu sunt acel proroc pe care voi îl așteptați”, dar evreii i-au spus: „Nu! Tu nu ești prorocul acela”. Astfel, el i-a omorât pe toți acei 800 de evrei din Iatrib.

Ce vreau să vă spun este că interpretarea greșită a Scripturilor duce la moarte. Este atât de important să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu prin descoperire divină și să îl așezăm în legătura corectă. Ceea ce a fost în legătură cu prima venire să rămână unde îi este locul.

Acum, când am fost în Italia, am aflat că unii frați s-au ridicat cu o învățătură nouă despre Luca 12, unde Biblia spune: „Și să fiți ca niște oameni, care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă...” Nu când merge **la nuntă**, ci **după nuntă**. Și au făcut o învățătură acum, în special în Elveția și în Africa, că aceasta este pentru venirea Domnului în timpul nostru. Dar Scriptura spune în mod clar: când vine **după** nuntă. Matei 25 vorbește despre nuntă, vorbește despre Mire și spune că cei care erau gata au intrat în odaia de nuntă. Deci iubiților, de aceea este atât de important să citim Scriptura cu exactitate.

Așa cum am mai spus, sunt multe teme pe care le-am putea discuta, dar cel mai important lucru este să-L cunoaștem pe Domnul în mod personal. Să fim născuți din nou din sămânța lui Dumnezeu, prin Cuvântul și prin Duhul lui Dumnezeu. Să avem o legătură personală cu Domnul. Acesta este un lucru foarte important. Pentru că Dumnezeu era în mod personal în Isus Hristos, împăcând lumea cu Sine. Așa că noi trebuie să fim în Hristos, așa cum a spus Domnul nostru:

„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una...”.

Dacă citim epistola către Efeseni, apostolul avea un lucru deosebit în inima lui: să împărtășească credincioșilor tainele lui Dumnezeu. În cap. 1, vers. 9: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale*”. Nu doar să se roage: „*facă-se voia Ta*”, ci ne-a descoperit taina voii Lui. Domnul nostru a spus, când frații și surorile Lui au venit să vorbească cu El: „*Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?*” și a spus: „*Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă*”.

Dacă mergem în Vechiul Testament în Psalmul 89, înțelegem profeția dată despre Domnul Isus ca Fiul al lui Dumnezeu și, de asemenea, despre sămânța lui Dumnezeu. Psalmul 89:26: „*El Îmi va zice: «Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele! Iar Eu îl voi face întâiul meu născut... »*”. Nu **un** întâi născut, ci **Întâiul Meu** născut. „...*cel mai înalt dintre împărații pământului*”. Dacă citim vers. 29: „*Îi voi face veșnică sămânța și scaunul lui de domnie ca zilele cerurilor*”, vers. 35 și 36: „*Am jurat odată pe sfințenia Mea: să mint Eu oare pe David? Sămânța lui va dăinui în veci; scaunul lui de domnie va fi înaintea Mea ca soarele*”. Isaia 53:10: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță*”. Aici (în limba engleză) spune: „*va vedea sămânța Lui*”. Slavă lui Dumnezeu.

Matei 13, Marcu 4, Luca 11 - semănătorul seminței bune este Fiul omului și sămânța bună sunt copiii Împărăției lui Dumnezeu - Matei 13:37-38. Dacă citiți în Apocalipsa 1, acolo Domnul nostru se prezintă ca Cel întâi născut, Cel întâi născut dintre mai mulți frați.

Eu nu știu dacă ne dăm seama cine suntem în ochii lui Dumnezeu. Noi suntem fii și fiice ai lui Dumnezeu. Suntem născuți din aceeași sămânță, din același Cuvânt, din același Duh Sfânt. El este Fiul lui Dumnezeu, noi suntem fiii lui Dumnezeu. El este Cel întâi născut, noi suntem cei întâi născuți. El este Împărat, noi suntem împărați împreună cu El. El este Preot și noi suntem preoți împreună cu El. Și în Apocalipsa 3, în ultimele două versete, scrie: „*Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”. Noi vom domni împreună cu El pentru totdeauna. Ce chemare înaltă, ce privilegiu! Dar tu trebuie să fii ales înainte de întemeierea lumii - Efeseni 1:5. Căci, înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a știut cine va crede și cine nu va crede. Deci, noi înțelegem din Scripturi că, numai cei care sunt rânduiți să fie la întâia înviere, cei care vor lua parte la răpire, vor fi cei ce vor crede mesajul acestui ceas. Ceilalți credincioși vor fi mulțumiți și vor apărea la a doua înviere. Dar Biblia spune: „*Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!*”. Pentru aceasta ne luptăm noi: să avem parte de întâia înviere.

Acum, este un subiect foarte important: despre reaşezare. Domnul a spus: „...vă voi trimite pe prorocul Ilie ca să aşeze din nou toate lucrurile.” Prima predică pe care am auzit-o de pe buzele lui William Branham a fost din cartea prorocului Ioel, unde se vorbeşte despre restituire. Fratele Branham a luat capitolul 2 din cartea prorocului Ioel şi a citit de la versetul 23 la 25. Nu vom citi toate aceste versete, dar scrie aici, în versetul 23: *„Şi voi, copii ai Sionului, bucuraţi-vă şi veseliţi-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie şi târzie, ca odinioară”* şi apoi în versetul 24: *„Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitoarele şi teascurile de must şi de untdelemn”*. Şi versetul 25: *„vă voi răsplăti [restitui] astfel anii”*. Fratele Branham a vorbit foarte puternic despre versetul 25: „Eu vă voi restitui, vă voi trimite pe prorocul Ilie, ca să restituie toate lucrurile”. Deci, noi trebuie să fim reaşezaţi în starea în care a fost Biserica la început. Nu este numai un mesaj, ci este realitatea restituirii. Şi fratele Branham a avut o slujbă restituită. El a şi avut lucrurile despre care vorbea. Era o realitate. Când el spunea: *„Isus Hristos este acelaşi, ieri, azi şi în veci!”*, nu era scris doar în Evrei 13:8. Nu era scris doar deasupra platformei. Era o realitate pe platformă. Era o realitate în slujba lui. Când vorbea despre Ioan 14:12 - „lucrările pe care le fac Eu le veţi face şi voi” - nu era scris doar în această Carte. Era o realitate.

Praiubiţi fraţi, eu vreau să înţelegeţi că fiecare făgăduinţă a lui Dumnezeu conduce la realitate. Aşa că, noi trebuie să aşteptăm ca Dumnezeu să reaşeze toate lucrurile. Noi nu trebuie să întrebăm: „Oare cum va fi?”. Dumnezeu se îngrijeşte să o împlinească aşa cum a făgăduit-o, dar noi trebuie să o credem; trebuie s-o aşteptăm. Dumnezeu nu va face niciodată mai mult decât aşteptăm noi. Mai întâi, El pune o dorinţă în inima noastră. După ce am auzit făgăduinţa, în inima noastră se naşte dorinţa: „Scumpe Doamne, aici este făgăduinţa şi noi trăim acum în timpul când făgăduinţele se împlinesc. Scumpe Doamne, doar fii cu noi”. Şi cum am spus-o de multe ori: ultima predică trebuie să fie la fel ca prima.

Vă rog să înţelegeţi: când Domnul a dat marea trimitere, erau acolo numai unsprezece sau doisprezece, dar când a avut loc turnarea Duhului Sfânt erau o sută douăzeci. De ce? Pentru că Biserica este locul manifestării puterii lui Dumnezeu aici pe pământ şi toate slujbele pe care Dumnezeu le-a aşezat în Biserică pot lucra numai cu Biserica. Aşa că, puterea Duhului Sfânt trebuie să vină peste întreaga Biserică.

O spun din nou: dacă citeşti în Matei 28, Marcu 16, Luca 24, Ioan 20, Domnul nostru a vorbit cu ucenicii Săi şi ei au primit marea trimitere. Dar atunci când trebuia împlinită această trimitere, era o Biserică, locul în care Dumnezeu Îşi manifesta prezenţa. Biblia spune că Dumnezeu a aşezat în Trupul lui Hristos diferitele slujbe. Tu poţi avea o slujbă doar dacă există o Biserică. Nu există o

slujbă fără Biserică. Ceea ce avem noi nevoie astăzi este ca, credincioșii să vină împreună.

O spun din nou: dacă nu ar fi avut loc turnarea Duhului Sfânt, predica apostolului Petru ar fi fost degeaba. Acolo era o atmosferă divină, în acel loc era prezentă puterea lui Dumnezeu. Și acest lucru trebuie să se repete în timpul nostru. Chiar în prima predică pe care a predicat-o Petru, el a spus: „fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre și veți primi darul Duhului Sfânt”. „Veți primi darul Duhului Sfânt”. Deci, de aceasta avem noi nevoie.

Preaiubiți frați, dacă ne uităm la cei 500 de ani trecuți de la reformă, în fiecare trezire Dumnezeu a dat din ce în ce mai mult, aducându-i pe oameni din ce în ce mai aproape de Cuvântul lui Dumnezeu. Și atunci când a avut loc turnarea Duhului Sfânt acum circa 100 de ani... v-am mai spus-o: eu am întâlnit frați în orașul Kassel în Germania - la nord de Frankfurt, este un oraș în centrul Germaniei - eu am întâlnit frați care au primit botezul Duhului Sfânt în 1906. I-am întâlnit în 1953. Ei au depus mărturia lor despre acea trăire extraordinară a turnării Duhului Sfânt din 1906 și de asemenea din 1909. Când au mărturisit despre lucrurile care s-au petrecut, inima mea a fost puternic atinsă.

Însă ceea ce vreau să spun, preaiubiți frați, este că în această ultimă trezire, când toate lucrurile sunt reasezate, noi trebuie să avem mai mult decât a avut trezirea lutherană, mai mult decât a avut trezirea lui Wesley, mai mult decât a avut trezirea lui John Smith. Noi trebuie să avem mai mult de la Dumnezeu decât au avut toți credincioșii în trezirile trecute. Trebuie să avem ceea ce a avut Biserica la început: o restituire totală a tuturor lucrurilor. Toate slujbele restituite, toate darurile restituite, toată unitatea Duhului în credincioși - o inimă și un suflet așa cum a fost la început.

Fratele Branham a așteptat ca o lucrare scurtă să aibă loc. Și eu o aștept, de asemenea. Este scris în această Carte, este scris în Isaia 28, este scris în Romani 9, că Dumnezeu va face o lucrare scurtă și că Dumnezeu Își va încheia lucrarea de răscumpărare. Așa cum Și-a încheiat lucrarea de creație, la fel Își va încheia și lucrarea de răscumpărare. Dar noi trebuie să pregătim calea Domnului, trebuie să pregătim inimile oamenilor. Și așa cum a fost în vremea lui Ilie - eu am spus-o de multe ori: trebuie să citiți în 1 Împărați 18 - ce a făcut Ilie? El a luat douăsprezece pietre, a refăcut altarul, a pus jertfa pe altar, a turnat apă peste jertfa și apoi s-a rugat: „Doamne Dumnezeule, fă să se știe astăzi că eu sunt prorocul Tău și că Tu ești Dumnezeul lui Israel, ca să întorci inimile poporului la Tine”. În vers. 37 este scris că Dumnezeu a întors inimile poporului la El. La fel este scris în Luca 1:16-17: „El va întoarce **inimile**”, „**inimile** părinților la copii”. Evrei cap. 1: „Dumnezeu a vorbit părinților noștri în vechime prin profeți, dar în zilele de pe urmă El a vorbit prin Fiul Său Isus Hristos” și apoi a venit timpul...

Voi știți, în Vechiul Testament, în cartea prorocului Maleahi, avem o prorocie dublă: „El va întoarce inimile părinților la copii și inimile copiilor la părinți.” Prima parte s-a împlinit. A doua parte nici nu este menționată în Noul Testament. Numai prima parte: „va întoarce inimile părinților la copii”. Dar dacă Domnul nostru ar fi astăzi aici, ar lua această Carte și ar spune: „Astăzi, această parte din Scriptură s-a împlinit”. Și noi o vedem împlinită! Noi știm că Dumnezeu are calea Lui.

Preaiubiții mei frați, acesta este timpul lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu, ca să facă lucrarea lui Dumnezeu, în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Așa că, înțelegem că nicio învățătură falsă nu poate fi în adevărata Biserică a lui Isus Hristos. Eu nu am nimic împotriva niciunui frate. Eu o pot spune din toată inima mea: pot să îmbrățișez orice frate, dar nu voi primi nicio învățătură care nu este conform Scripturii. Eu pur și simplu nu pot. Eu sunt o parte a Cuvântului lui Dumnezeu. Și voi sunteți o parte a Cuvântului lui Dumnezeu. Noi nu suntem o parte a niciunei interpretări. Noi suntem o parte a Cuvântului lui Dumnezeu.

Și așa cum toate făgăduințele despre Mântuitor s-au împlinit, toate cele care au fost vorbite în legătură cu El, așa trebuie să se împlinească și toate făgăduințele date nouă. Toate făgăduințele date pentru Israel se vor împlini. Iubiți frați, Dumnezeu Își va primi poporul în făgăduința Lui și în țara făgăduită. Dumnezeu nu ne va primi în toate denotațiile. El va da mai întâi chemarea afară. Și El spune chiar astăzi: „*Eu voi zidi Biserica Mea*”. Nu o biserică, ci „*Eu voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui*”.

Așa că, noi înțelegem din sfintele Scripturi, că evreii se întorc în țara făgăduită, iar credincioșii se întorc la Cuvântul făgăduit. Nu toți evreii se întorc în țara lor, nu toți credincioșii se întorc [la Cuvântul făgăduit], ci numai cei care vor avea parte de împlinirea făgăduinței. Ei se întorc în țara făgăduită... La fel este și cu noi: Dumnezeu Își cheamă afară poporul Său din toate națiunile și din toate denotațiile. Nu pe alții, ci doar pe poporul Lui. De aceea spune Biblia: „*voi, poporul Meu*”. Israel a fost o națiune aleasă de Dumnezeu în Vechiul Testament. Dumnezeu i-a ales pe Avraam, Isaac și Iacov. El a ales cele 12 seminții și El a dat făgăduințele, iar când a venit vremea, El Și-a împlinit făgăduințele. Dumnezeu nu a făcut legământ nici cu egiptenii, nici cu sirienii, nici cu amoriții sau cu altcineva. Dar El a făcut un legământ cu Israel, poporul ales de Dumnezeu. Pentru că Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și din pricina lui Isus Hristos, care a fost numit Fiul lui Avraam... Eu iubesc acest lucru. Nu numai „*Fiul lui Dumnezeu*” și „*Fiul lui David*”, dar și „*Fiul lui Avraam*”. În Matei 1:1 chiar de la început, în primul verset din Noul Testament, Domnul nostru este numit Fiul lui David și Fiul lui Avraam. De ce? Pentru că Hristos moștenește toate lucrurile și noi moștenim împreună cu El. Suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Apoi cu aceasta mergeți la Galateni 4:28-29: „*Și voi, fraților ca și Isaac, sunteți*

copii ai făgăduinței”. Copiii făgăduinței primesc toate binecuvântările care sunt conținute în făgăduință.

Deci, ultimul mesaj nu este pentru toți. Evanghelia este pentru toți. Conform Matei 24:14, Evanghelia trebuie predicată tuturor neamurilor. Și aceasta este ceea ce facem noi: predicăm Evanghelia tuturor neamurilor. Dar apoi este un mesaj al acestui ceas adresat credincioșilor, nu necredincioșilor. Evanghelia merge la necredincioși ca mărturie, dar apoi mesajul merge la credincioși.

Preaiubiții mei frați, Dumnezeu a făcut un legământ cu noi în Isus Hristos, Domnul nostru, care a spus în Matei 26, de la versetul 26: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou”*. Deci, noi suntem răscumparați prin sângele Fiului lui Dumnezeu. Noi Îi aparținem lui Dumnezeu pentru veșnicie. În Vechiul Testament citim că este interzis să se bea sânge, pentru că viața este în sânge. Dar în Vechiul Testament era vorba despre sângele animalelor. Apoi în Noul Testament, în special în Ioan 5 și 6, Domnul nostru a spus: *„dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă”*. Viața divină era în acel sânge divin. Acum, într-o pildă, Domnul nostru spune: *„Dacă nu beți acest sânge nu aveți viața, pentru că viața este în sânge”*. Astfel, înțelegem sensul răscumpărării. Noi suntem răscumparați prin sângele Mielului, ca viața care era în sânge să fie în noi. Aceasta este Evanghelia lui Isus Hristos.

Ne-am putea întoarce în grădina Edenului, căci căderea, păcatul de la început a avut loc într-un trup de carne și sânge și din cauza aceasta Domnul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge, ca să ne răscumpere. El a venit în acest trup de carne. El a mâncat, a băut, a dormit, a fost obosit. Dar pe crucea de la Golgota, când a murit pentru noi, când Și-a vărsat sângele, când a avut loc răscumpărarea, păcatele noastre au fost iertate. Noi am fost împăcați cu Dumnezeu. Și o spun din nou: acea viață care era în sânge este acum în noi, pentru că noi suntem răscumparați prin sângele Mielului. De aceea spune Scriptura: *„Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața”*.

Deci preaiubiților, în legătură cu mesajul acestui ceas, noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Și cum am spus mai înainte: Domnul nostru ar putea lua această Carte și ori de câte ori vorbim despre împlinirea profețiilor biblice, fie că este vorba despre domeniul politic, fie că este vorba de Israel, fie că este vorba despre Biserică sau Mireasă, de câte ori Domnul nostru ar putea lua această Carte și ar putea să ne spună: *„Astăzi s-a împlinit această Scriptură!”*. Și iarăși ar putea să o ia să ne spună: *„și astăzi s-a împlinit această Scriptură.”* Și de fiecare dată ne-ar deschide Scriptura și ne-ar spune: *„Astăzi s-a împlinit această Scriptură”*. Glorie Dumnezeului Atotputernic! Dumnezeu nu este numai în cer. Duhul Sfânt este peste noi așa cum a fost la început și așa cum a spus și Domnul nostru: *„Duhul Domnului este peste Mine”*. Aceasta se întâmpla când El citea din Luca 4. Același Duh Sfânt trebuie să fie peste noi când citim Cuvântul lui Dumnezeu, ca să primim

aceeași descoperire divină și să putem așeza corect Cuvântul lui Dumnezeu, în legătura corectă, așa cum a făcut Domnul nostru atunci. Cu acest scop au fost așezate slujbele în Biserică!

Am spus-o parțial și ieri: profeții Vechiului Testament n-au așezat toate lucrurile la un loc. Ei doar au profețit despre harul lui Dumnezeu care urma să vină. Ei au vorbit despre lucrurile care țineau de planul de mântuire. Dar dacă începeți de la Matei cap. 1, mereu citiți același lucru: „ca să se împlinească Scriptura”, „ca să se împlinească Scriptura”, „ca să se împlinească Scriptura”, până la Ioan 19, unde Domnul nostru spune „ca Scriptura să se împlinească deplin”. Nu doar „ca să se împlinească” ci „să se împlinească pe deplin”. Ioan 19:28: „După aceea, Isus, care știa că acum **totul s-a sfârșit** [sau: **toate s-au împlinit**], ca să împlinească Scriptura, a zis: «Mi-e sete»”. V. 36: „*Aceste lucruri s-au întâmplat, ca să se împlinească Scriptura*”. Versetul 37, „*și în altă parte Scriptura mai zice...*”. Mereu **Scriptura, Scriptura, Scriptura**. „Ca Scriptura să se împlinească”. Tot ceea ce a fost în legătură cu Mântuitorul, a fost împlinirea Scripturii, de la naștere până la înălțarea Sa la cer.

Tot ce privește Biserica nou testamentară și, în mod deosebit acum, legat de ceea ce fratele Branham numea „epoca Miresei” - nu doar epoca Bisericii, dar în ultima parte a ultimei epoci a Bisericii este timpul ca Mireasa să fie chemată afară... De aceea spune Scriptura: „*Duhul și Mireasa zic*”, nu „Duhul și Biserica”. Aceasta este în Apocalipsa 2 și 3. Dar chiar la sfârșit, „*Duhul și Mireasa zic*”. În Apocalipsa 2 și 3, de șapte ori citim: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”, dar la sfârșit este vorba despre Mireasă, pentru că Isus Hristos este Mirele. Puteți merge până la Apocalipsa 19: „*și Mireasa Lui s-a pregătit*”. Puteți merge până la Apocalipsa 21 unde lui Ioan i s-a spus: „*Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului*”. Așa că, preaiubiți frați, nu vă așteptați ca toți să creadă mesajul. Numai cei care vor forma Mireasa vor asculta ceea ce zice Duhul acum.

Să facem un sumar al lucrurilor pe care am încercat să le spunem astăzi. De fapt, nu ar mai fi nevoie să mai vin în țara voastră. Voi aveți aici frați care au aceeași descoperire, același Cuvânt al lui Dumnezeu, aceleași învățături pe care fratele Branham a avut privilegiul să ni le aducă și pe care le ducem din țară în țară. Dar eu cred din toată inima mea că foarte curând vom ajunge la sfârșitul timpului de sfârșit.

Pentru prima dată, acum două zile, am citit o știre pe internet că ambasada Vaticanului vorbește despre Ewald Frank, împreună cu bisericile baptiste. Și prima acuzație este că eu resping învățătura despre trinitate. Timpul înaintează, dar noi am așteptat să vină acest timp. Noi vrem să mărturisim despre adevăr. Prin harul lui Dumnezeu, eu sunt gata să mor pentru acest Cuvânt. Eu am trăit pentru acesta, de ce nu aș muri împreună cu el? Acest Cuvânt este totul pentru mine. Eu nu doar

o spun, eu așa am trăit-o. De multe ori putem spune lucruri care nu sunt chiar așa în realitate...

Deci, să punem lucrurile la un loc: Dumnezeu Și-a ținut făgăduința. El a trimis un proroc înainte să vină ziua cea mare a Domnului, cu un singur scop final: ca să restituie toate lucrurile, să ne readucă la starea în care au fost credincioșii la început. Aceeași predicare, aceeași învățătură, același botez. Totul la fel, așa cum a fost la început.

Eu sunt gata să plec, dar nu sunt gata să plec până nu văd aceste lucruri în realitate. Dacă Domnul m-ar chema astăzi, eu nu aș fi pe deplin fericit. Aș vrea să fiu ca Simeon. Simeon a avut o făgăduință și apoi a ținut acea făgăduință în brațe. Da, a avut făgăduința în brațele lui. Aș vrea și eu să țin făgăduința aceasta în brațele mele și după aceea să spun: *„Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta”*. Ochii mei vor să vadă restituirea. Ochii mei vor să vadă împlinirea tuturor făgăduințelor. Eu vreau să am parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Dragii mei, noi vom avea parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi.

Ochii mei tocmai s-au oprit pe Apocalipsa 21:4 *„El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișă, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut”*. Nimic, doar slavă pentru veșnicie; și versetul 7: *„Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui și el va fi fiul Meu”*. Glorie lui Dumnezeu! Ultima parte a vers. 9: *„Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului”*. Mesajul este adresat Miresei, direct de la Mire spre Mireasă. Și așa cum Ioan Botezătorul a vorbit despre Mire...

Ați observat că Pavel nu a folosit niciodată cuvântul „Mire”? Nici măcar o dată. Slujba lui era pentru Biserică... Dacă citiți în cartea Apocalipsei, pentru că este ultima parte, este o parte profetică... Chiar această Carte este așezată într-o așa ordine divină... este extraordinar. Totul este așezat la locul potrivit, în legătura corectă, la timpul potrivit.

Deci noi Îi mulțumim lui Dumnezeu care Și-a ținut făgăduința și l-a trimis pe William Branham. Aș vrea să știți că eu cred că William Branham a fost acel proroc făgăduit. Făgăduința trebuia să se îplinească. Și până în ziua de astăzi nu există niciun om pe fața pământului care să pretindă că este împlinirea acelei făgăduințe. Nici măcar unul. Dar această făgăduință trebuia să se îplinească. Toți se cred mari personalități, dar nici măcar unul din toți acești carismatici nu pretinde că este împlinirea acelei făgăduințe din Maleahi. Nici măcar unul. William Branham și-a cunoscut locul lui, așa cum Ioan Botezătorul și-a cunoscut locul lui. În Ioan 1, prorocul lui Dumnezeu a fost întrebat: „Ești tu Hristosul?” Și el a spus: „Nu sunt”. „Ești tu acel proroc?” Și el a spus: „Nu”. „Ești tu Ilie?” Și el a răspuns: „Nu, nu sunt”. „Atunci cine ești? Noi trebuie să dăm un răspuns”. Foarte bine. Și

noi trebuie să dăm răspunsul: versetul 23 în Ioan 1: „*Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie*”. Ioan și-a cunoscut locul lui conform Scripturii, în Împărăția lui Dumnezeu. Iubiți frați, fratele nostru Branham și-a cunoscut locul lui conform Scripturii și noi suntem recunoscători pentru acest lucru.

Noi cunoaștem voia lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu și în felul acesta înțelegem planul de mântuire. Dumnezeu Își duce la încheiere lucrarea Lui de răscumpărare, în timpul nostru. Și apoi Se va întoarce la Israel așa cum este făgăduit în această Carte, în special Fapte 15:13 și Romani 11. Dumnezeu să vă binecuvânteze. El să fie cu voi.

V-a dat Dumnezeu înțelegere divină? Amin. Voi respectați Cuvântul lui Dumnezeu și credeți Cuvântul lui Dumnezeu. Din momentul în care respectați Cuvântul lui Dumnezeu și-L credeți, El vă va fi descoperit. Dacă nu-L respectați, dacă nu-L credeți, Dumnezeu nici măcar nu vă va vorbi. Dumnezeu vă poate vorbi numai dacă credeți ce spune El. Din momentul în care credeți ce spune El, Cuvântul vă va fi descoperit prin același Duh Sfânt. Dumnezeu să vă binecuvânteze, să fie cu voi.

Să ne ridicăm și să ne rugăm. Poate sunt cereri deosebite astăzi. Putem veni cu toate aceste cereri înaintea tronului de har. Sângele este încă peste tronul îndurării. Încă mai suntem în timpul de har. Dumnezeu răspunde la rugăciuni. Priviți pur și simplu la Domnul care a fost pe crucea de pe Golgota. El a murit pentru noi și a înviat a treia zi pentru neprihănirea noastră.

Cât de minunată este mărturia Scripturii în toate aspectele planului de mântuire. Împreună vom mulțumi lui Dumnezeu pentru privilegiul de a fi chiar în prezența Lui. Suntem poporul legământului, care crede Cuvântul legământului Său, care crede toate făgăduințele și le are descoperite prin Duhul Sfânt.

Dacă sunt și alte cereri pe care să le aducem Domnului, orice ar fi, doar credeți și primiți.

Să ne rugăm: Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim împreună pentru harul Tău, pentru Cuvântul Tău. Iubite Domn, Îți mulțumim pentru scumpul Tău sânge, pentru viața veșnică care era în sânge. Aceea este acum în noi. Iubite Domn, mă rog pentru toți acești frați în mod deosebit: binecuvântează viețile lor, slujbele lor. Ungerea Duhului Sfânt să se odihnească peste ei, dă-le inspirație divină, înțelegere și descoperire divină și dragoste divină, ca ei să predice Evanghelia în tot adevărul, în dragostea lui Hristos, dar în realitate și în adevăr.

Scumpe Domn, ne rugăm pentru acest oraș și pentru această țară, ne rugăm pentru toată Europa, ne rugăm pentru întregul pământ. Scumpe Doamne, încheie-Ți Tu lucrarea și vino curând Doamne, vino curând Doamne.

Te rugăm să binecuvântezi Israelul. O, scumpe Doamne, binecuvântează Israelul, căci, pentru noi au fost ei neascultători, ca noi să fim așezați în locul lor.

Scumpul meu Domn, fii cu Israel, fii cu Biserica Ta, fii cu Mireasa. O Dumnezeule, ai Tu calea Ta cu fiecare dintre noi.

Încă o dată mă rog: binecuvântează pe toți frații slujitori. Îți mulțumesc pentru unitatea care este între ei și care este cu ei. O Doamne, binecuvântează întreaga țară, binecuvântează poporul Tău în Numele sfânt al lui Isus! Amin. Amin.

Vă mulțumesc pentru invitație și Domnul să vă binecuvânteze.